

לגאון - ישראל

א.

למנצח - שיר צתי.

דהרי בת-ארי ישראל הנצור בשבילי-ארץ-סגה ומשה הרצה
 על גדות נילוס-סואץ כבר טבעו רכבי-גוי ומיטב פרזלו ואונו הפת-צד
 פרשי יונתי ברת-און-הנשרים כנפיד-חפה צד שיחור ומדבר
 ותקצי צפרני-הברזל, קני-תותח, לרוצץ ראש אויב ופרעות-קדקדיו.
 וצמי שר-של-אל באש-דת לגבורות - לא עוד עם לשרקה ולבוז-ממלכות
 כי צמי עם גדול, עם-נבחר-בעליל, גור ארזה הכובש לרצון-שוכני סגה
 כי ארצי ממקרה שצינייה - גבהות, ולבה - נסיקה במשעול-הסוזון...
 עוד יריעו שופרות-מוריה קדמונים ויצירו גדודים מסרמון-הלכן
 ולקול צליל לוי ככינור יצנו פצמי אבירי החונים בסיני
 ולנגון חלילים ומצלמים נוקשים יצלה הד-השיר לפרסות סוסייהם:
 פרזל-נחושה - מנצחך בת דרום! וסרדיוט-המצרים לא ירפך במצרי.
 תוצפות-הראם - שריונה, הגליל! ויוזנן-גוש-הלב ימחץ סור ולבגון
 וסלמיש-הצורים - לבקד, יהודה! ואש-האריאל תלסך צד ירדן...
 ומראש-הפסגה יתנצב הנביא וציניו בברקים וכוכבי-הבקררים
 ופורש שתי-זרועות-הברזל למרומים יברך את ברכת הרכבות והאון:
 תבואתה לראש עם-גדול-לאלקים, ימחץ משנאיו צדי מן-קומון.

גאום מסיק-הפכשן בעת-מערכות.

„ישלח עזרף מקודש ומציון יסעדה“ —
 ממרום ההרים בציון רוח-הקדש נוטפת
 זבים דברי-עסיקה כדבש הגולש מגבעות
 וכחלב המשופע מצטין ומשד האשה המינקת
 נצב המסיק על הקר ודבריו כלהטת-אוכלת
 תלחה את חלמיש-ההרים וצורי-הגקעות יתמוגגו.
 „כל און בישראל מקודש לגבורה של מצלה
 ביודעים ובאין יודעים

רוח שולטה בקשר, אדם מקדש לגבוה
 מלכות-ממרומים מתגלית במלכות-האדם הצורת
 מצט מן האור הגנוז מפלש לו דרך אל-מטה
 זיו כוכבים מתגלה — בא מזיו שמשות של גבוה
 זמר בפיי-הבשר — רנת-מלאכים היא מלמצלה
 גיל ורנה של מטה — שלום עולמים מלמצלה
 עם אלקים הניחיד — אות יחודו של אלוך
 עם אלקים הנוצח — אות נצחונו של אלוך
 און בקשר ושרירים — און בכחות של מצלה
 כל און בישראל מראשית — מיצד לקדושה של גבוה
 וכל רכב-ברזל ושריון בא בסוד אש-הרוח.

כַּצֵּין בְּרִית-קֹדֶשׁ שֶׁהִיא חוֹתֶם-אֱלֹקִים בְּכֶשֶׁר
 כֵּן הַשְּׂרִיּוֹן בְּבְרִית-צֶם שֶׁהִיא הַחוֹתֶם שֶׁל הַחֹמֶר,
 גְּבוּלוֹת-הַבְּטָחָה שֶׁמִּלְמָטָה — צֶלֶם אֱלֹהִים מִלְמַצְלָה
 בְּרִית-דָּם לְאֲדָמָה הַנִּכְבָּשֶׁת — גְּלוֹי הַפָּנִים הַקְּדוֹשׁ ...
 מְשִׁים הוֹמָה כְּצִיר — קְרִיעַת-אֲזִיקִים הִיא מִלְמַצְלָה
 צִיר הַנִּבְנִית מִלְמָטָה — הַכֶּשֶׁר בְּגֵזֶן שֶׁל מַצְלָה
 שֶׁבֶר-צְרִיץ-וְאֶכָּר — גִּצְרַת אֱלֹקִים בְּמִקְטָרָג.
 אֵשׁ בְּכַבֵּשׁן שֶׁל מֵטָה מֵהַסֵּךְ כְּבִשְׁנִים שֶׁל מַצְלָה ...

ג.

וּכְצִיר-שֶׁל-מְשִׁים-מִזְמוֹר

וּכְצִיר-שֶׁל-מְשִׁים גְּבוּהָה בִּיהוּדָה מִבְּהִיק זֵיו־הַפָּנִים הַקְּדוֹשׁ
 וְשַׁעֲוֵר-קוֹמַת-הָאֱלֹקִים עוֹלָה כְּסֶלֶם-יַעֲקֹב נוֹשֵׂא-נֶס־מִלְאָכִים
 וְיוֹשְׁבֵי חֲדָר-צֶר-מִקְמָר בְּרֶ-שָׁנִים אֲשֶׁר לִמְסִיק-הַכְּבָשָׁן-צֶל-הַקֶּר
 נוֹטִים לְכַבּוֹת לוֹהֶטִים בְּתַפְלָה לְאֱלֹקִים הַגּוֹשֵׁר בֵּין הָרִים רְחוּקִים —
 בֵּין סִינֵי-קוֹלוֹ לְבֵין מוֹר-גִּגּוֹנוֹ ...
 וּבְהִשְׁמַע דְּבַר מְסִיק הַכְּבָשָׁן צֶל הַקֶּר
 מַצְלִים אֲבוֹקוֹת צֶל הַרֵי-הָאָדָם וּמֵהֶר-אֲלֵי-הַר גִּפְנוֹף וּבְשׁוֹרָה:
 בְּגִין כּוֹרְצֵי-בֶרֶךְ לְאֵל יוֹם וְלֵיל, בְּצִרוֹת וּבְשִׁנָּת, צֶל הַמּוֹר הַנִּכְבָּשׁ;
 וּבְגִין לִזְחָמִים הַהוֹלְכִים לְגִבּוֹרוֹת לֹא מִדְּצַת-צְצָמָם, בְּרִצּוֹן אֵל שׁוֹכֵן בָּם:

יברצון שוכני-סנה ומשה הרוּעָה וְדוֹרוֹת רַבָּנָן וְסַכְמֵי-יִשְׂרָאֵל
יברצון מדורות-הגולה בוצרות מוסקות וסמוקות מן הדם, מן הדם
יברצון לגיונות-גבורים אחרונים בני-גדרום ותליות, ניצוצות-משיחים
שכמהו בתפלות לאדמת-הקטטה ולצם-ישראל הגדול-בצליף
צם-מלכות-אלקים מתגלית בעולם: בתורה, בנבואה, בכהונה ובמלכות
בגין אלה כלם

עולה היום און-ישראל וגואה ממקנה-הגבורה הקדוש ונוהה
לתלש כל גוים שכחי-אלקים מצפון צד דרום לקצוות רחוקים.

ובציר של משים זרם הזיו ואורים השמים ביום ובליל
משמש-פניו של כהן-הגדול ...

בציר של משים בשמי-נגונים ומתק פושט בתל-האור
ימרן כנזרו של המלך-דוד ...

ולבית-אלקי יצלו לשמחות כל שרי-יהודה ומנצחי-מצרעות
יכל און תשמע את הקול מסיני המנגן חרישית ובו עז-שופרות.